

РЕШЕНИЕ

№ 3119

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2199** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административно наказателния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Образувано е по касационна жалба с вх. № 6538 от 25.02.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1006753 от 04.02.2020 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Комисията за финансов надзор, чрез С. Н. - юрисконсулт, срещу решение от 16.01.2020 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав по НАХД № 1825 от 2019 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № Р – 10 - 1149 от 19.12.2018 г., издадено от изпълняващ правомощията на заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 от Закона за Комисията за финансов надзор, във връзка с чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл. 2, във връзка с ал.1, т.2 от КЗ, във връзка с параграф 1, т. 51 от ДР на КЗ, на „Застрахователно акционерно дружество Д.: Живот и Здраве“ АД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

С касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, постановено в противоречие с материалния закон. Според касатора неправилно е приложен [чл. 28 от ЗАНН](#), като случаят е приет за маловажен. Искането

до съда е за отмяна на решението на СРС, по съображенията подробно изложени в касационната жалба, а атакуваното НП – потвърдено. В хода на настоящето производство касаторът редовно призован се представлява от юрк. Н., който поддържа касационната жалба и моли да бъде отменено съдебното решение, а НП да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Застрахователно акционерно дружество Д.: Живот и Здраве“ АД, редовно призован, се представлява от адв. Х., който оспорва касационната жалба и моли съда да бъде оставено в сила решението на СРС. Представя отговор на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява доводи за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: В КФН била постъпила жалба с вх.№ 91 – 02 - 707 от 29.05.2018 г. от М. Д. Б., който твърди, че във връзка са настъпило застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие, била заведена претенция с № 0802 - 000373/2018-01 по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към „Застрахователно акционерно дружество Д.: Живот и Здраве“ АД. Претенцията за изплащане на застрахователно обезщетение била заведена на 28.02.2018 г., като на 01.03.2018 г. били представени всички документи, необходими за установяване основанието и размера на застрахователното обезщетение. На 28.03.2018 г., застрахователят е уведомил М. Б., че за да бъде определено застрахователното обезщетение, във връзка с установени несъответствия между заявеното от застрахованото лице и това, което било установено от застрахователя при извършения оглед, последният бил изпратил писма до трети лица и държавни органи, като в писмото се изразявало становище, че към момента застрахователното дружество не може да вземе отношение по претенцията.

Административно наказващия орган е приел, че „Застрахователно акционерно дружество Д.: Живот и Здраве“ АД не се е произнесло по посочената претенция в законоустановения срок, регламентиран в чл.108, ал.1 от КЗ, в който е посочено, че в срок 15 работни дни от представянето на всички доказателства застрахователят трябва да определи и изплати размера на своето задължение по предявената претенция, или мотивирано да откаже плащането по застраховка „Гражданска отговорност“. За констатираното нарушение св. С. е съставила АУАН № Р – 06 - 954 от 21.08.2018 г.

Въз основа на акта е издадено атакуваното НП № Р – 10 - 1149 от 19.12.2018 г., от изпълняващ правомощията зам. председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 от Закона за Комисията за финансов надзор, във връзка с чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл. 2, във връзка с ал.1, т.2 от КЗ, във връзка с параграф 1, т. 51 от ДР на КЗ, във връзка с чл.648, ал.1 от КЗ на „Застрахователно акционерно дружество Д.: Живот и Здраве“ АД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени и гласни доказателства. Показанията на св. С., дадени в хода на съдебното следствие, са логични и последователни, непротиворечиви, кореспондиращи изцяло с останалите писмени доказателства по делото, поради което

въззивният съд правилно е преценил да ги кредитира.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП № Р – 10 – 1149 от 19.12.2018 г. Спазени са сроковете по чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН, както и не е изтекъл срокът за абсолютната погасителна давност.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал.1 от КЗ е застрахователят е длъжен да се произнесе по всяка претенция в 15 - дневен срок от представяне на доказателствата, изискани на основание чл. 106 от КЗ, като определи и изплати обезщетение или мотивира своя отказ.

В конкретния случай дружеството е било длъжно да се произнесе по претенцията не по – късно от 28.03.2018 г. На същата дата, застрахователното дружество е изпратило писмо до М. Б., което писмо наказващия орган не приел за отказ за изплащане на застрахователна претенция, поради което е наложил и административното наказание.

Въззивният съд правилно е приел, че дори въпросното писмо да не съдържа мотиви, по своето същество е отговор. Настоящия съдебен състав изцяло споделя мотивите на районния съд, поради което не счита за необходимо да повтаря.

Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи.

Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора не следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.01.2020 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав по НАХД № 1825 от 2019 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.